

Publicerad 2012-09-24 14:45 av AgnesP

Dunbolls blues

Ja. Jag bär delningens tungsinne. Upplösningens sorg. I ögonlinjerna. Det är en oglitterdag. En samlingsdag. Hemfärden sker. Bland mossbarn och dragkramar. Ser du. Utan tyngd. Flyger man så hackigt. Över hustakens suckar och mot gråhimplens ogung. Därför orkar jag inte så mycket och när jag är hemma igen. Vill jag bara vila mjukhållen. Som en osynlig dunboll. I din famn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten